

MARELE PARACLIS

CĂTRE CEL ÎNTRU SFINŢI PĂRINTELE NOSTRU

LUCA AL CRIMEII

DIMPREUNĂ CU TOŢI

SFINŢII DOCTORI FĂRĂ-DE-ARGINŢI

MARELE PARACLIS

CĂTRE CEL ÎNTRU SFINŢI PĂRINTELE NOSTRU

LUCA AL CRIMEII

DIMPREUNĂ CU TOŢI

SFINŢII DOCTORI FĂRĂ-DE-ARGINŢI

RÂNDUIALA MELODICĂ A MARELUI PARACLIS

CĂTRE CEL ÎNTRU SFINŢI PĂRINTELE NOSTRU

LUCA AL CRIMEII

DIMPREUNĂ CU TOŢI

SFINŢII DOCTORI FĂRĂ-DE-ARGINŢI

De este preot, zice:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru…

Iar de nu este preot, zice:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău, auzi-mă întru dreptatea Ta. Și să nu intri la judecată cu robul Tău, că nu se va îndreptăți înaintea Ta tot cel viu. Că a prigonit vrăjmașul sufletul meu, smerit-a la pământ viața mea, așezatu-m-a întru întunerece ca pe morții veacului. Mâhnitu-s-a întru mine duhul meu, și întru mine inima mea s-a tulburat. Adusu-mi-am aminte de zilele cele din început, cugetat-am la toate lucrurile Tale, la facerile mâinilor Tale am cugetat. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ fără de apă Ție. Degrabă auzi-mă, Doamne, slăbit-a duhul meu: nu întoarce fața Ta de la mine, și mă voi asemăna celor ce se pogoară în groapă. Auzită fă mie dimineața mila Ta, că spre Tine am nădăjduit. Arată mie, Doamne, calea în care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Doamne, la Tine am scăpat. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul cel drept. Pentru numele Tău, Doamne, mă vei via, întru dreptatea Ta vei scoate din

necaz sufletul meu; și întru mila Ta vei sfârși pe vrăjmașii mei, și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

apoi cântăm:

Dumnezeu este Domnul și S'a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

cu Stihurile acestea:

Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Toate neamurile m'au înconjurat, și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

De la Domnul s'a făcut aceasta, și este minunat întru ochii noștri.

iar apoi troparele, glasul 4, asemenea cu:

„Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce..." (Ὁ ὑψωθεὶς)

La sfinții doctori făr' de-arginți cu credință
să alergăm toți câți suntem în suferință,
că alinare grabnică de la Dumnezeu
dăruiesc cu harul lor' celor ce li se roagă,
plini fiind de dragoste' pentru toată zidirea.
Nu ne lăsați, o, Sfinților, acum
când încercarea' molimei bântuie!

Slavă...

Toți cei zdrobiți de suferință și boală,
care voiți să dobândiți vindecare,
cu sârguință alergați la Sfântul Ierarh
Luca cel făr'de-arginți,' frumusețea Crimeii,
doctorul cel minunat' care pe toți ne ajută,
că har bogat luând de la Hristos,
lumii revarsă' mulțimea minunilor.

Și acum, *al Născătoarei de Dumnezeu,* asemenea;

**Nu vom tăcea, de-Dumnezeu-Născătoare,
de a grăi noi stăpâniile tale;
că, pentru noi, de n-ai fi stat solind la Hristos,
cine ne-ar fi izbăvit' dintr'atâtea primejdii?
Sau cine ne-ar fi păzit' nerobiți pân' acuma?
nu vom lipsi, dar, de a te ruga,
că mântui pururi, Stăpână, pe robii tăi.**

apoi **P**salmul 50

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește, că fărădelegea mea eu o cunosc, și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și ce este viclean înaintea Ta am făcut, ca să Te îndreptățești întru cuvintele Tale și să biruiești când Te vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți, spăla-mă-vei, și mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie, bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi bucuria mântuirii Tale și cu duh povățuitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fărădelege căile Tale și cei necinstitori la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de sângiuri, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Că de ai fi voit jertfă, aș fi dat: arderi

de tot nu vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul zdrobit, inimă zdrobită și smerită Dumnezeu nu va defăima. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

CANONUL

Al cărui acrostih este:

«Cu cei fără-de-arginți pre Luca îl cânt.I.»

Cântarea 1, glasul al VIII-lea:
Pe faraon ce se purta (Ἁρματηλάτην Φαραὼ)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Cu ceata celor făr'de-arginți pe Luca îl cânt, și pentru aceasta cer' insuflarea Unimii celei triipostatice,' prin care înțelegerea să mi se lumineze,' ca întru imne și laude slava lor din ceruri să o vădesc.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Urmaș de-un nume și de-un chip te-ai arătat Evanghelistului,' strălucind în lume prin cuvânt și vindecări,' cu care împreună, stând întru slava cerească,' răsfrângeți raza acesteia peste cei din negura bolilor.

Slavă,

Cinstind pe om ca pe un chip al Domnului, v-ați sârguit a-L sluji,' împlinind porunca cea dintâi a dragostei.' Îmbogățiți fiind acum și cu Luca ierarhul,' soliți Stăpânului pentru noi, tămăduitorilor făr′ de-arginți.

Și acum,

Eva în Rai s-a înșelat prin șarpele, în stricăciune căzând,' iară ție, Pruncă, ți-a vestit Arhanghelul' și ai luat în pântece vindecarea strămoașei,' care-acum saltă cu doctorii' cei făr′de-arginți, bucurându-se.

Cântarea a 3-a

Cel ce ai întărit dintru început (Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Iată pe Cosma îl măresc,' cu Damian milostivul,' cei ce sunt începătorii de ceată,' care trimit lumina lor,' tămăduind, din Asia;' cu aceștia împreună,' Doctorul Crimeii să fie lăudat.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Firea Treimii strălucind' întru ′nțeleapta doime a mucenicilor Chir și Ioan,' i-a făcut mângâietori, precum mai nou l-a arătat' și pe înțeleptul Luca, cel între doctori ierarh sfințit.

Slavă,

Argint și aur nedorind,' tămăduiai fără plată,' tăind patima iubirii de arginți,' de aceea te-a și preaslăvit' Cel preabogat în dăruiri,' har de minuni hărăzindu-ți,' Luca mult încercatule!

Și acum,

Rana făpturii vindecând,' vindecătoare ești lumii,' de-Dumnezeu-Născătoare Fecioară;' primind pe cei făr' de-arginți, tămăduiește-ne pe toți,' harul nepătimirii, ca o preabună, dăruindu-ni-l.

Acoperiți-ne'
cu mijlocirile voastre, Sfinților Doctori, de primejdii, de boli* și moarte năprasnică, pe toți care venim' la voi cu credință.
Caută'
cu milostivire, de-Dumnezeu-Născătoare prealăudată,' spre necazul meu cel cumplit al trupului' și vindecă durerea' sufletului meu.

Preotul zice ectenia:
Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule…,
și pomenește pe cei pentru care se face paraclisul.
Strana: **D**oamne miluiește (*de 12 ori*);
Ecfonisul: **C**ă milostiv și iubitor de oameni…
Dacă nu este preot, se zice îndată

* În vreme de molimă se poate zice aşa: … *de primejdii, de molimi şi moarte năprasnică...*

Sedealna, glasul al 2-lea, asemenea cu:

„Rugătoare fierbinte“ (*Πρεσβεία θερμή*)

**Fiind umilit' de chinurile trupului,
cu cuget smerit' la voi mă grăbesc, Sfinților!
Neputința, bolile' și amenințarea grea a molimei,
cu rugăciunea voastră la Hristos,
degrabă pe toate îndepărtați-le.**

Cântarea a 4-a
Tu ești tăria mea (Σύ μου ἰσχύς Κύριε)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

**A-tot-milos,' Pantelimoane, ai fost numit,
căci prin milă' pe Cel blând ai dobândit,
Care ți-a dat' har de vindecări.' Roagă-te cu Luca,
cel dăruit într-același chip' și care îți râvnește,
ca părtași să ne facem' și noi milei bogate a
Domnului.**

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

**Dumnezeiesc' jug ați purtat, Fericiților,'
neputința' semenilor ridicând' prin vindecări
fără-de-arginți,' vrednicilor doctori' ai Romei,
Cosma și Damian;' avându-l și pe Luca' la
aceeași povară' înjugat, odihniți-ne, Sfinților!**

Slavă,

**Eliberați' din legăturile bolilor,' Damiane,
Cosma și Leontie,' tu, Antime, cu Evtropie,
bunilor frați doctori' ce-ați strălucit în Arabia,
pe cei care se roagă' către Luca și vouă,
dăruindu-le pace și liniște.**

Și acum,

Ai arătat,' Mântuitorule, mila Ta,' din Fecioară' pe pământ născându-Te' și ridicând omul din păcat,' iară mai pe urmă' prin sfinții doctori cei făr′ de-arginți' lucrat-ai minuni mari,' alungând toată boala' din cei care-i cinstesc cu evlavie.

Cântarea a 5-a

Pentru ce m-ai lepădat (Ἵνα τὶ με ἀπώσω)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Răspânditu-ți-a capul' strălucita rază a luminii Duhului,' orbi lăsând ostașii' și semn dând minunat împăratului,' Sfinte Diomide,' cu cei făr′ de-arginți solește' dezlegarea orbirii din mintea mea.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Grăind despre Cuvântul' și tămăduind cu puterea Acestuia,' marginile lumii' au primit, Talaleu, cunoștința Lui' cea vindecătoare' de toată patima și boala,' doctor făr′ de-arginți arătându-te.

Slavă,

Iubitorul de oameni,' Cel ce ′mpodobește sânul Patriarhului,' cinste deopotrivă' ostenelilor voastre a arătat,' Samsoane și Luca,' sălășluind în casa voastră,' primitori de străini cunoscându-vă.

Și acum,

Negrăit îmbrăcat-a' trup ca și al meu din curatul tău pântece,' Maică nestricată,' Cel ce-a plăsmuit trupul cu mâinile' și din multa milă,' ca mângâiere întru scârbe,' dăruitu-ne-a doctorii făr' de-arginți.

Cântarea a 6-a

Curățește-mă, Mântuitorule (Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Țâșnind, ca dintr-un izvor,' apele dulci ale harului,' din guri ce au poleit' cu aur, făr' de-arginți,' și trupul, și sufletul' celor din nevoie,' îndulcit-au suferințele.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Icoană a lui Hristos' te-au zugrăvit, Sfinte Trifone,' virtutea și faptele' pe care le-ai săvârșit,' căci blând și smerit ai fost,' ca și Arhetipul,' Care ți-a dat strălucirea Sa.

Slavă,

Pe martorii lui Hristos' și robii tainici ai Tatălui,' pe cei de-Duhul-sfințiți' și fala Bisericii,' pe Luca și Mochie,' tămăduitorii,' cu credință să îi lăudăm.

Și acum,

Războiul celui viclean' care întunecă sufletul și ghimpi sădește în trup,' Stăpână, stricatu-l-ai

prin doctorii făr' de-arginți,' care te ascultă
și în dar vindecă oamenii.
Acoperiți-ne'
cu mijlocirile voastre, Sfinților Doctori,
de primejdii, de boli* și moarte năprasnică,
pe toți care venim' la voi cu credință.

Curată,'
care prin cuvânt pe Cuvântul în chip netâlcuit'
L-ai născut în zilele din urmă,' nu înceta
rugându-L,' ca una ce ai îndrăznire de maică.

Preotul zice ectenia mică și pomenește iarăși
ca după cântarea a 3-a; apoi

Condacul, glasul al 2-lea:

„Păzitoarea creștinilor“ (Προστασία τῶν Χριστιανῶν)

Mângâierea celor ce în chinuri se zbuciumă,
întărirea celor ce se luptă cu molima,
nu vă întoarceți' de la noi, acum, când vă strigăm,
ci voi, ca cei ce ați luat' vindecătorul har, de Sus,
de la Tatăl luminilor,
scăpați-ne din primejdii,' alinați-ne suferința
și de vrăjmașii cei vicleni
cu rugăciunea voastră păziți-ne.

Prochimen, glasul al 4-lea

Dreptul ca finicul va înflori și ca cedrul cel din Liban
se va înmulți.

Stih: Răsădit în casa Domnului, în curțile
casei Dumnezeului nostru va înflori.

---

* În vreme de molimă se poate zice aşa: … *de primejdii, de molimi şi moarte năprasnică*...

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Luca citire.

(VI, 17-19; IX, 1-2; X, 16-21)

În zilele acelea, a stat Iisus la loc șes, El și mulțime multă de ucenici ai Săi și mulțime mare de popor din toată Iudeea, din Ierusalim și de pe țărmul Tirului și al Sidonului, care veniseră ca să-L asculte și să se vindece de bolile lor. Și cei chinuiți de duhuri necurate se vindecau. Și toată mulțimea căuta să se atingă de El, că putere ieșea din El și-i vindeca pe toți. Și chemând pe cei doisprezece ucenici ai Săi, le-a dat putere și stăpânire peste toți demonii și să vindece bolile. Și i-a trimis să propovăduiască Împărăția lui Dumnezeu și să vindece pe cei bolnavi. Și le-a zis lor: „Cel ce vă ascultă pe voi pe Mine Mă ascultă, și cel ce se leapădă de voi se leapădă de Mine; iar cine se leapădă de Mine se leapădă de Cel ce M-a trimis pe Mine.“ Și s-au întors cei șaptezeci cu bucurie, zicând: „Doamne, și demonii ni se supun în numele Tău!“ Și le-a zis: „Am văzut pe satana ca un fulger căzând din cer. Iată, v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului, și nimic nu vă va vătăma. Dar nu vă bucurați de aceasta, că duhurile vi se pleacă, ci vă bucurați că numele voastre sunt scrise în ceruri.“ În acest ceas, El S-a bucurat în Duhul Sfânt și a zis: „Slăvescu-Te pe Tine, Părinte, Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și de cei pricepuți și le-ai descoperit pruncilor! Așa, Părinte, căci așa a fost înaintea Ta bunăvoința Ta!“

Slavă, *glasul al 2-lea*

Pentru rugăciunile Sfinților Doctori fără-de-arginți, Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

Și acum,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșalelor noastre.

și stihira, glasul al 6-lea:

„Toată nădejdea“ (Ὅλην ἀποθέμενοι)

Stih: **M**iluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea.

Doctorilor făr' de-arginți,' a lumii bună scăpare,
în amarul bolilor' și al încercărilor care ne cuprind,
fața voastră 'ntoarceți-o' cu milostivire
către strigătul bolnavilor' care se zbuciumă,
așteptând răspuns în durerea lor.
Molima ce bântuie,' cu puterea voastră, opriți-o.
O, bunilor Doctori,' nădejdea mângâierii tuturor,
nu ne treceți rugăciunile,' ci spre folos pliniți-le.

Preotul zice rugăciunea:

Mântuiește, Dumnezeule, norodul Tău…

Strana: **D**oamne miluiește (*de 12 ori*); apoi

Ecfonisul: **C**u mila și cu îndurările…

Cântarea a 7-a

În cuptor pruncii evreilor (Παῖδες Ἑβραίων)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Єrmolae, cel din Cipru,' între doctori și-a ales
stadia luptei,' întrecându-i pe toți' prin buna
dăruire,' și-ncununat de Dumnezeu,'
ne e leac și izbăvire.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Luntre în care să pot trece' peste marea tulburată a'ncercării' făr' de-arginți să-mi lucrați,' Anichite și Luca,' căci prin chinuri ați ajuns' la limanul răsplătirii.

Slavă,

Unsu-v-a în taină Duhul' ca în suflete s-aduceți mângâiere,' vindecând făr' de-arginți' pe cei care vă cheamă,' întocmai ca Apostolii' și cu îngerii asemeni.

Și acum,

Carte în care-i scris Cuvântul,' Cel nescris împrejur de toată zidirea,' Care a șters mai apoi' zapisul vinei noastre' și-a vindecat făptura Sa,' te-nțelegem, Preacurată.

Cântarea a 8-a

De șapte ori cuptorul (Ἑπταπλασίως κάμινον)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

**Alt vlăstar sfânt al Rusiei,
care-a dat rod în peșteră,' îl laud cu căldură și-i cinstesc virtuțile.' Cu numele dragostei fiind numit și astfel lucrând,' blândul Agapit, nevoitorul cel aspru,' împarte la toți leacuri stricătoare de patimi.' De-un cuget cu acesta aflat-am și pe Luca.**

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

**În ceata celor făr'de-arginți,
strălucind cu minunile' și la loc de cinste,
Iulian se bucură,' gonind întunericul
și apăsarea grelelor boli' de la cei ce cântă
împreună cu Luca:' Voi, preoți, lăudați-L,
tineri, binecuvântați-L,
noroade, preaînălțați-L' pe Domnul totdeauna!**

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

**La Împăratul tuturor,
Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt,' o Dumnezeire
după fire singură' și trei având Fețele,
Cel bun prin fire, Care ne-a dat
tămăduitori' fără de-arginți, căzând, să zicem:
Treime preaslăvită,' mai presus de ființă
și de-viață-făcătoare,' binecuvântată ești!**

Și acum,

**Ca o preatare pavăză' pentru noi înainte stai,
Preanevinovată,' stăvilind momelile
zvârlite asupră-ne' de'mbietorul rău-voitor.
Pentru aceasta strig' către Biserica-ntregă:
Voi, preoți, lăudați-L,' tineri, binecuvântați-L,
noroade, preaînălțați-L' pe Domnul totdeauna!**

Stih: Să lăudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului,
cântându-I și preaînălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Irmosul:

De șapte ori cuptorul...

Cântarea a 9-a

Înfricoșatu-s-a de aceasta (Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ)

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Întocmai la purtare cu cei trimiși' de Stăpânul să vindece bolile' fără de preț,' demonii din oameni să-i scoată-n dar' și mântuirea tuturor' s-o vestească prin semne și minuni,' dorind a fi și Luca,' și ceilalți sfinți doctori,' împodobitu-s-a Biserica.

Stih: Sfinte al lui Dumnezeu, solește pentru noi.

Nimic dintr-ale lumii nedobândind,' mai presus de materie ai ajuns' și ai slujit' ca un înger voii dumnezeiești,' având curată dragoste' către Cel ce toate le-a plăsmuit' și Care, cu puterea-I,' te-a uns să ne fii doctor,' Luca, lumina suferinzilor.

Slavă,

Tot trupul vă cinstește, doctorilor,' că lumina cerească în suflete' o ați adus' prin darul dat vouă de Dumnezeu.' Pentru aceasta vă rugăm:' netămăduitele noastre boli,' durerea, neputința' și patimile toate,' ca pe un nor împrăștiați-le.

Și acum,

Intrând în Canaan, Iosua cel vechi' a dat miere și lapte iudeilor,' iară Iisus,' venind în Fecioara și trup luând,' nestricăciunea harului' o a împărtășit firii omenești,' pe care noi râvnind-o,' curatei Maicii Sale să ne rugăm a o primi în dar.

Cuvine-se cu adevărat…
și megalinariile

**Cu înțelepciune de la Hristos,
preabunilor Doctori,ˈ toată boala o vindecați,
făcând să strălucească ˈ în ne'nserata lumină
și sufletul, și trupul ˈ celor ce te cinstesc.**

**Umpleți de nădejde și bucurii
pe cei ce vă cheamă ˈ cu credință în al lor chin,
făcându-i să'nțeleagă ˈ al Domnului gând tainic
ce toate le lucrează ˈ spre binele tuturor.**

**Mângâiere aduceți la cei suferinzi
tămăduind boala ˈ și durerile alinând.
Alungați întristarea,ˈ izbăviți din primejdii
și molima opriți-o,ˈ Dumnezeieștilor!***

și acestea două ale Maicii Domnului

**Din tine, Născătoare-de-Dumnezeu,
Dumnezeu-Cuvântul ˈ întrupându-Se negrăit,
covârșești, Fecioară,ˈ oștirea cea cerească;
ție, dar, îți aducem ˈ cântare de laudă.**

**Cu toate oștirile îngerești,
cu Botezătorul,ˈ cu Apostolii cei slăviți
și cu tot soborul ˈ sfinților, Preacurată,
Fiului tău te roagă,ˈ toți să ne mântuim.**

Sfinte Dumnezeule, Preasfântă Treime, Tatăl nostru,
Preotul: Că a Ta este Împărăţia; apoi

---

* Sau: *izbăviți din primejdii ˈ solindu-ne lumina ˈ vieţii celei veşnice.*

Troparul Ierarhului, glasul al 3-lea, asemenea cu:

„Pentru mărturisirea…“ (Θείας πίστεως)

Domnul Și-a făcut' lăcaș la tine
și te-a arătat' spre izbăvire
celor care te cheamă în ajutor.
Tămăduiești fără plată bolile,
călăuzind către ceruri sufletele,' Luca doctore;
cinstim, mulțămind, pomenirea ta
cea dătătoare de nădejde și liniște.

Preotul zice ectenia:
Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule…,
Strana: Doamne miluiește (*de 3 ori*),
Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea…,
Strana: Doamne miluiește (*de 3 ori*),
Încă ne rugăm să se păzească…,
Strana: Doamne miluiește (*de 40 ori*),
Auzi-ne, Dumnezeule…,
Strana: Doamne miluiește (*de 3 ori*),
iar preotul zice ecfonisul:
Că milostiv…;
apoi face otpustul mic, fără însă a zice:
Pentru rugăciunile…;

după care cântăm

Tropar glasul al 2-lea, asemenea cu:

„Când de pe lemn...“ (Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν)

Ceata' credincioșilor, veniți
să ne închinăm cu credință' la ceata Doctorilor,
care fără de arginți pe toți ne vindecă.
Să-i rugăm să ne apere' de boli și primejdii
și s-alunge molima' ce-n lume bântuie.
Sfinților, cu a voastră-ndrăznire
grabnic mijlociți-ne slava
Împărăției celei veșnice.

apoi, pe același glas

Stăpână, primește rugăciunile robilor tăi și ne izbăvește pe noi din toată nevoia și necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o înalț, Maica lui Dumnezeu, păzește-mă sub acoperământul tău.

Și preotul încheie zicând

Pentru rugăciunile…

Distih:

La trup daţi-mi și în suflet vindecare,
Ca să-L slăvesc pe Domnul, Sfinţilor Doctori.